

DOPRAWOWAĆ (3) *vb impf*

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o oraz a jasne.

praes 1 sg doprawuję (2). ◇ 3 sg doprawuje (1). ◇ [impers praet doprawowano.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. doprawić.

Kończyć, wykańczać, poprawiać, wygładzać rozpoczętą rzecz, przedsięwzięcie; efficere, expolire, finire
Calep (3) : Effectrix – Ta która konczy, doprawuie. Calep 351a; Expolio [...] exornare, absolvere,
extremam manum imponere – Poleruie, wiołtrząm, doprawuie bez nagany. Calep 395a, 420b.

[doprawować czego: Ale iż iuż było dawno zgotowano wapno/ [...] y inſze rzeczy ku onemu
budowaniu potrzebne/ przetho/ bårzo rychło/ [...] wyſzło że on zameczek murem obwiedżiono/
[...] drugich rzeczy po woli doprawowano BarlBaz 347 (Linde).]

Synonimy: konać, kończyć, wypełniać.

Formacje pochodne cf PRAWIĆ.